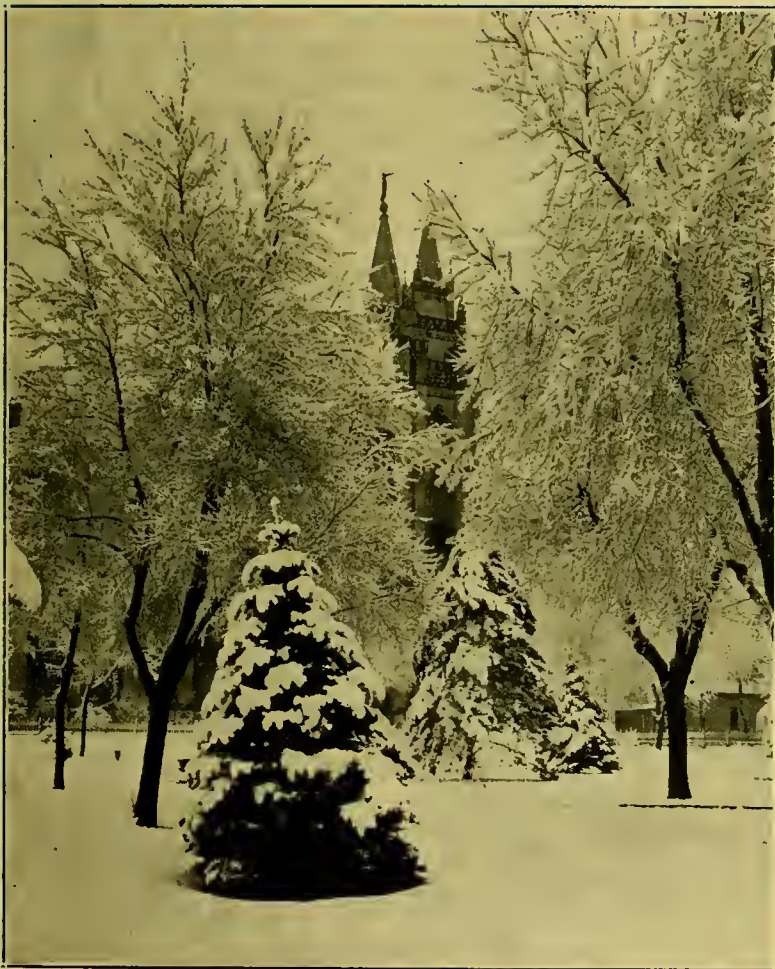

De Ster

Winter op het Tempelplein

„Luister in zijn omgeving van glinsterend wille sneeuw. . . .”

(Zie blz. 14)

1 Januari 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 1

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag

»Leer van Mij en luister naar Mijne woorden; wandel in de zachtmoedigheid Mijns Geestes en gij zult vrede in Mij hebben.«

Leer en Verbonden 19:23.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
GROETEN VAN HET EERSTE PRESIDENTSCHAP	
<i>Door Heber J. Grant, J. Reuben Clark Jr., David O. McKay.</i>	3
TOEGEPASTE CHRISTELIJKHEID	
<i>Door David O. McKay</i>	5
EEN JAAR VAN VOORUITGANG	
<i>Door Joseph P. Lambert</i>	8
VAN DE REDACTIE:	
EEN NIEUWJAARSWENSCH	
<i>Door President en Zuster Murdock</i>	10
ZELFONDERZOEK — HET BESTE MIDDEL TOT VOORUITGANG	
<i>Door J. A. Riet</i>	10
HOPELOOS: EEN ARMZALIG EXCUUS!	
<i>Door Paula Claire Dix</i>	12
JEZUS DE CHRISTUS	
<i>door James E. Talmage</i>	18
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	16
BIJ DE VOORPAGINA	14
WIJ DACHTEN DAT U ZOU WETEN	17

GROETEN VAN HET EERSTE PRESIDENTSCHAP

MET VOLDOENING en dankbaarheid voor de verrichtingen van het afgelopen jaar sluiten wij ons in deze feestvieringen bij de christenwereld aan. Dit doende uiten wij echter de ernstige hoop, dat de herdenking van de geboorte van Christus als nimmer te voren de beteekenis van het leven en de leeringen van den Man van Galilea in zich moge sluiten.

„Ziet den Mensch”, zeide Pontius Pilatus, Romeinsch heerscher over Juda, toen Jezus met een doornenkroon en spottend omhangen met een purper gewaad, voor het gepeupel stond, hetwelk uitriep: „Kruist Hem, Kruist Hem!”

Verblind door onwetendheid, kwezelachtigheid en jaloezie zag het volk in den veroordeelden man slechts een boosdoener, een verkrachter der traditioneele wet, een godslasteraar; iemand, wien zij woedend en onrechtvaardig tot het kruis veroordeelden. Slechts een betrekkelijke kleine groep mannen en vrouwen zagen in Hem waarlijk, wat Hij is — de Zoon van God, de Verlosser van het menschdom!

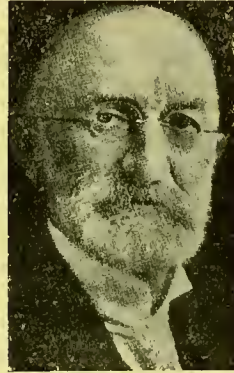
Negentien eeuwen is Christus' geboorte gevierd door naties, die zichzelf christenen noemen. Jaarlijks hebben klokkengelui, harmonische muziek en zich verheffende stemmen vereenigd de boodschap der engelen opnieuw verkondigd „Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen”.

Echter hebben de menschen Hem, evenals tijdens het plaatsvinden van deze historische rechtspraak, en door alle eeuwen heen, van verschillend standpunt beoordeeld.

Sommigen, die Hem even heilig verwerpen als het gepeupel, zien in Hem en in Zijn discipelen „uitvindere van een christelijk moreel systeem, hetwelk de kracht der moderne Europeesche wereld heeft ondermijnd en ondergraven”. Anderen met helderder inzicht, gedreven door ervaring, zagen Hem als de Vestiger van een systeem, hetwelk „ijver, eerlijkheid, waarheid, reinheid en

vriendelijkheid bevordert; hetwelk wetten handhaaft, vrijheid biedt, een groot onderdeel uitmaakt van en de menschen allen in één groot broederschap vereenigt”.

Velen zien Hem als de „eenige volmaakte liguur — de ongeëvenaarde

persoonlijkheid der geschiedenis”, doch verwerpen Zijn goddelijkheid.

Millioenen nemen Hem aan als de Groote Leeraar, Wiens Leeringen echter niet op de moderne sociale toestanden toepasselijk zijn. Weinigen — oh, hoe weinigen van de ongeveer 2.000.000.000 inwoners der globe, aanaavden Hem voor wat Hij waarlijk is — „de Eeniggeborene van den Vader, Die in de wereld kwam, zells Jezus, om voor de wereld te worden gekruisigd, en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen, en ze van alle ongerechtigheid te zuiveren.”

Het is waar, de huidige eeuw is geheel verschillend van die, waarin Jezus leefde. De menschen, met wie Hij omging, konden zich zells de vele toestanden, vraagstukken en moeilijkheden dezer moderne wereld niet indenken.

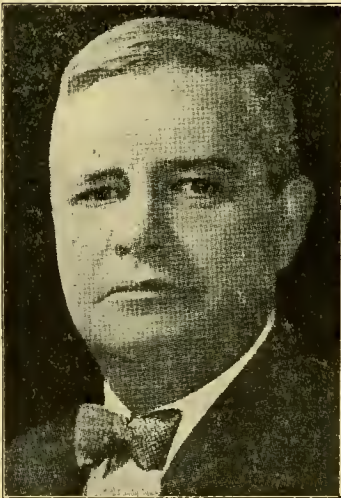
De wetenschap heelt ontdekkingen gedaan waarvan nimmer te voren werd gedroomd. De automobiel, de radio, de vliegmaschine doen practisch tijd en afstand teniet en maken de naties aan tegenovergestelde zijde

van de globe naaste buren. Jezus' boodschap en persoonlijkheid bereikten slechts menigten langs de oevers van Galilea, doch heden kan zelfs een eenvoudige stem door miljoenen worden gehoord!

Toch maakt zich, ondanks al deze werken, verwarring over de ontevredenheid met de bestaande sociale en politieke toestanden meer en meer van de verstandigste menschen meester. De menschen hebben behoefte aan een baken, welke hen leidt, terwijl zij in den mist der verwarringen ronddolen.

Dat licht is Hij, Wiens geboorte de christelijke wereld heeft gevierd. Hij is het, Die in den bloei van volmaakt manzijn en met de inspiratie der goddelijkheid zeide: „Ik ben gekomen, opdat gij het leven moogt hebben en overvloed moogt hebben.“

De menschen zeggen, dat Zijn leeringen op de hedendaagsche toestanden niet van toepassing zijn. Hoe weten zij dat, terwijl ware christelijkheid nooit door eenige natie of natiën werd beproefd?

Tot de leden der Kerk over de geheele wereld en tot alle vrede-lievende menschen zeggen wij: ziet in dezen Man van Galilea niet slechts een Groot Leeraar, niet slechts een ongeëvenaard leider, doch de Vrededorst, de Bewerker der Zaligheid,

hier en nu, letterlijk en waarlijk de Zaligmaker der wereld!

Allerhartelijkst wenschen wij den getrouwen Heiligen der laatste dagen geluk met hun bewijzen van toewijding aan Christus' beginselen

tijdens het afgelopen jaar, en met hun schitterenden arbeid in de Kerkplannen, voor het welzijn van onze medemenschen in het leven veroepen.

Moge nu uw pogingen, geleid door de kerkelijke groepen, de quorums en de hulporganisaties, een ieder persoon in uw omgeving ware vreugde bereiden, en wanneer wij dit hebben gedaan, laat dan niet kunnen worden gezegd, dat wij de klokken luiden en bogen spannen, dat wij overal guirlandes ophangen en den kaarsjes verzoeken, hun vriendelijk licht te verspreiden, feesten en vrolijk zijn en dan... weer tot hetzelfde oude leven wederkeeren.

Doch laat ons liever besluiten, den eenigen Man, door Wiens naam en leeringen de wereld „vrede op aarde, in de menschen een welbehagen“ kan vinden, in Zijn ware licht te zien.

Heber J. Grant.

J. Reuben Clark Jr.

David O. McKay.

TOEGEPASTE CHRISTELIJKHEID

Door DAVID O. McKAY

Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap der Kerk

„Wat nuttigheid is het, mijne broeders! indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? kan dat geloof hem zalig maken?”

(Jak. 2:14).

IN DEZE belangrijke passage stelt Jakobus de machteloosheid vast van geloof als louter intellectueel begrip en sluit de belangrijkheid van de toepassing der waarheid op het dagelijksch leven en gedrag daarbij in. Hij leert, dat „geloof dood en nutteloos is, tenzij het zichzelf in een waar leven en ware christelijke handelingen openbaart”. Er is steeds geweest en heden nog te veel onverenigbaarheid tusschen geloof en handeling, tusschen het verkondigen van hooge idealen en de toepassing van deze idealen in het dagelijksch leven.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, welke den Christus aanneemt als de openbaring van God aan den mensch, gelooft, dat Jezus in Zijn leven en leeringen een standaard voor een persoonlijk leven en voor sociale verhoudingen openbaart, welke, indien ten volle belichaamt in persoonlijk leven en menselijke instellingen, niet alleen de huidige kwalen der gemeenschap zou genezen, doch het menschom geluk en vrede brengt.

Indien wordt aangevoerd, dat tijdens de laatste twee duizend jaar de zoogenaamde christelijke naties in het bereiken van zulk een einddoel niet zijn geslaagd, dan antwoorden wij, dat alle mislukking is toe te schrijven aan het feit, dat zij de beginselen en leeringen van ware christelijkheid niet hebben toegepast.

Voor iederen oprechten volgeling van Christus dient godsdienst niet slechts te beteekenen een soort verwantschap aan God, doch eveneens een uiting van dat gevoel in handelingen ten aanzien van goed en kwaad en het waarnemen van plichten.

Dit was ongetwijfeld het soort godsdienst, hetwelk Parik Henry in gedachten had, toen hij aan het einde van zijn leven zelde: „Ik heb nu al mijn bezittingen aan mijn familie afgestaan. Er is nog iets, wat ik hun gaarne zou geven en dat is den christelijken godsdienst. Indien ze dien hadden, en ik had hun niet één cent gegeven, dan zouden ze rijk zijn; en indien zij dat niet hadden en ik had hun de gansche wereld gegeven, dan zouden ze arm zijn”.

De radioluisteraars in de Verenigde Staten, die waren afgestemd op de Columbia Omroep over het geheele land, hoorden op Zondagmorgen 3 October 1937, deze toespraak over „Toegepaste christelijkheid”. Deze toespraak werd gegeven in de morgenbijeenkomst van de 108ste halfjaarlijksche conferentie van de Kerk in Salt Lake City en omgeroepen over het station KSL, een nevensionation van den Columbia Omroep. Om de belangrijkheid van deze toespraak en de boodschap, welke ze biedt, werden in Salt Lake City duizenden verzoeken om gedrukte exemplaren ontvangen en ze werd in het Decemernummer van *The Improvement Era* opgenomen. Deze boodschap van een lid van het Eerste Presidentschap is de aandacht van een ieder waard.

Ware godsdienst geeft iemand kracht, zich te verheffen boven het zelfzuchtige, zinnelijke, lage leven van wat Eucken noemt „zuivere natuur” en stelt hem in staat, „een goddelijkheid te ervaren in het leven hierboven en buiten de wereld der waarneembare werkelijkheid”. „Zonder dezen godsdienst”, gaat de filosoof voort, „is geen ware beschaving mogelijk. Een beschaving,

welke alle contact met een boven-natuurlijk leven verwerpt en weigert, die mysterieuze innerlijke verwantschap te vestigen, wordt langzamerhand een bespottelijke nabootsing der beschaving”.

Zes duizend jaar en meer nog heeft de menschelijke familie geleden aan onbeheerschte uitingen en openbaarmakingen van zellzucht, haat, nijd, hebzucht, dierlijke gevoelens, welke hebben geleid tot oorlog, verwoesting, pestilentie en dood. Indien de eenvoudigste beginselen van des Heilands leeringen waren waargenomen, zou de laatste wereldoorlog bijvoorbeeld voorkomen hebben kunnen worden. De natie of naties, welke die slachting begonnen, verwrongen een standaard of standaarden van den christelijken godsdienst — met welk gevolg? Zeven millioen menschen werden gedood. Nog vijf millioen stierven van honger en ziekte. Twintig millioen werden gewond, waarvan vijf millioen voor hun leven lang verminkt en kreupel zijn. Zes millioen zijn gevangen. Twintig millioen vrouwen in Europa zijn van haar eigen tehuizen beroofd. Talrijke millioenen leden gebrek in de loopgraven en in eenzame huizen der armen. Vijftig billioen dollar aan materiaal en bezittingen werden verwoest. Honderd billioen dollar om te voorzien in de kosten van den oorlog en zijn nasleep.

En zelfs nu, terwijl de herinnering aan die verschrikkelijke ondervinding eenigszins vervaagt, hooren wij wederom geruchten van dreigenden en doodelijken strijd. Inderdaad doen zich in enkele deelen der wereld tafereelen voor, welke de ziel doen beven. Onschuldige menschelijke wezens, niet-strijders, vluchten hulpeloos en wanhopig, om zich het leven te redden, doch worden door de doodverspreidende projectielen vanuit de lucht aan stukken gereten; kinderen worden dakloos achtergelaten, verminkt en op onmenschenlijke wijze afgeslacht; verhongerende moeders trachten door het weggeven van hun kindertjes zichzelf het leven te sparen. Omdat deze gruweldaden zoo ver weg geschieden, kunnen wij het vreeselijke van dit alles niet be-

seffen. Doch denkt u zich in, dat dit alles hier plaatsgreep en uw jongen of meisje, of moeder, vrouw of baby het slachtoffer van zulk een ellende was! Indien er een middel bestaat om zulke rampen te vermijden, dan zal het gezond verstand — de godsdienstdrang nog daargelaten — de aanname er van rechtvaardigen. Deze dingen leggen slechts den nadruk op de waarheid van hetgene Hayden schrijft:

„Heden wordt de menschelijke gemeenschap heftiger dan ooit te voren bedreigd met verwording, zoo niet een volmaakte chaos. Al het vroegere kwaad der menschelijke verhoudingen, onrechtvaardigheid, zellzucht, misbruik van macht, wordt onheilspellender en heviger, naarmate het wordt versterkt door de steeds toenemende materielele kracht.

De menschelijke ziel krimpt uitgehonderd en angstig ineen te midden van een beschaving, welke voor het verstand te ingewikkeld is geworden om nog te worden begrepen of beheerscht. Vreugde en schoonheid zijn vanuit het menschelijk leven verdwenen. Toch is het leven, het overvloedige, schoone, lachende leven eeuwenlang het einddoel van onzen arbeid geweest. Welke andere denkbare waarde heeft de heerschappij over de materielele wereld, het ontginnen der bronnen van de natuur en de schepping van weelde, anders dan als een grondslag ter verlichting van het leven van den geest?”

Doch wij behoeven geen oceanen te bevaren, teneinde de resultaten van het verwringen der christelijke idealen te zien. De misdaad kost in ons eigen land (Ver. Staten — Vert.) ongeveer veertien billioen dollar per jaar — alles ongeacht Evangelie-leerstellingen en zedeleer. „Kunt ge u voorstellen”, zegt de schrijver van *The Builders of America*, „hoe dit land er zou uitzien, wanneer tien of twintig billioen dollar per jaar aan ons nationaal inkomen zouden worden toegevoegd? Zelfs al kondet ge het gevolg inzien, zoudt ge dan eenigszins het gevoel beseffen, wanneer men geen deuren of vensters meer behoeft af te sluiten, wanneer men geen vrees heeft voor het onbeheerd laten staan van uw wagen, geen vrees, dat uw vrouw of dochter zal worden

beledigd, of gij zelf omgebracht, wanneer ge des avonds uitgaat; geen vrees, dat onbetaalde rekeningen zullen worden geretourneerd, behalve dan door ongeluk of onvermijdelijk noodlot; geen vrees, dat bij een politieke verkiezing sprake kan zijn van omkooprij of in politieke handelingen van geknoei en geen vrees, dat ergens iemand tracht „je er tusschen te nemen”? Kunt ge u dit alles voorstellen? Het zou een hemel op aarde zijn! Natuurlijk kan het niet gebeuren. Toch, indien alle verwoesters der beschaving konden worden uitgeschakeld en indien de streken van de rest van ons als gevolg van verwoestende verlangens konden worden verdreven, dan is over enkele honderden jaren een benaderen van zulk een toestand in geen geval ondenkbaar”. Laat me er wederom den nadruk op leggen, dat zulk een begeerde toestand der menschelijke gemeenschap door gehoorzaamheid aan de Evangeliebeginselen mogelijk is.

Indien u nu denkt, dat de toepassing van Christus' leer onder de moderne omstandigheden niet mogelijk is, laat me u dan vragen, in gedachten enkele voorbeelden terug te roepen van mensen, die zichzelf aan het algemeen belang hebben gewijd. Herinnert u het leven van Florence Nightingale, en een miljoen anderen zooals zij, ongeluid en onbezongen. Denkt u aan het Roode Kruis, een betrekkelijk jonge organisatie onder de christelijke naties.

Denkt u aan Abraham Lincoln, die zijn leven voor zijn land opofferde.

Indien u dan nog twijfelt, denkt u dan aan het nederige leven en de grooten arbeid van Dr. George Washington Carver, „die meer dan eenig mensch gearbeid heeft aan het wederherstellen van den landbouw in het Zuiden” en een hem aangeboden salaris van 100.000 dollar weigerde, omdat hij zijn talenten en energie aan het welzijn van zijn medemenschen wilde wijden.

Christelijkheid in het dagelijksch leven toegepast!

Deze gewilligheid tot het dienen van anderen zal door het hart van millioenen worden geuit, indien de

naties of groepen in de naties slechts in die richting wilden wijzen.

Hier is een voorval, kortgeleden plaatsgehad:

Op 19 September 1937 hield de Salt Lake afdeling van het Voorzorgsplan der Kerk een speciaal vastendag met het doel, gelden bijeen te brengen, ten einde de eerste bedragen te kunnen storten voor een nieuw magazijn, hetwelk ze noodig had. Het comité vroeg den menschen, op dien dag twee maaltijden over te slaan en voor dat doel het daardoor uitgespaarde geld direct te voldoen. De leiders verwachtten ongeveer 4.000 dollar. De menschen brachten 15.000 dollar bijeen — zoodat de verwachtingen met bijna vier maal werden overtroffen.

De Kerk, heden in dezen vermaarden tabernakel bijeen, aanvaardt de woorden van Jezus als letterlijke waarheid: „Ik ben gekomen, opdat gij het leven moogt hebben en overvloed hebben.” Wij gelooven echter, dat dit overvloedige leven niet alleen door geestelijke verheffing wordt verkregen, doch door het op het dagelijksch leven toepassen van de door Jezus geleerde beginselen.

Deze beginselen zijn weinige en eenvoudigen mogen, indiengewenscht door ieder normaal persoon worden toegepast. Het eerste er van, op welks grondslag een ware christelijke gemeenschap is gevestigd, is: „Hebt den Heere uwen God lief met geheel uw hart, verstand en sterkte.” Een geloof in een Opperwezen, Dat leeft en Zijn kinderen liefheeft — een geloof, dat kracht geeft en de ziel sterkte. Een verzekering, dat Hem om leiding kan worden gesmeekt en dat Hij zich aan degenen, die Hem zoeken, zal openbaren.

Een ander luidt: „Het aanvaarden der waarheid, dat leven een gave Gods is en daarom goddelijk. Het juiste doel van die gave beteekent, dat de mensch de meester, niet de slaaf der natuur kan worden. Zijn eetlust dient te worden beheerscht en aangewend ten nutte van zijn gezondheid en instandhouding van zijn leven. Zijn gevoelens moeten worden beheerscht en geleid voor het geluk en tot zegen van anderen en de bestending van het geslacht.

(Zie vervolg op blz. 14)

EEN JAAR VAN VOORUITGANG

Door Joseph P. Lambert

VOLGENS DE geschiedenis zijn sinds geboorte van onzen Heere en Heiland Jezus Christus negentienhonderd zeven en dertig jaar verstreken. Des menschen goede verichtingen en wandaden tijdens die periode zouden boek na boek vullen. Doch daar de wereld een nieuw jaar tegemoet gaat, is het goed, onze gedachten in het verleden te laten dwalen en terug te zien op de kansen en ontwikkeling, welke 1937 ons hebben gebracht. Niet ver hier vandaan knallen de oorlogsgeweren, terwijl zij hun deel in menschelijke wezens opeischen en ruïnes, ontbering en lijden achterlaten. Dit lijden en deze verwoesting als gevolg van des menschen onmenselijkheid jegens den mensch worden in vele landen onuitwischaar op het gelaat en in het hart der menschen gegrild. Zekerlijk kan niemand de verschrikkelijke waarheid betwijfelen, dat deze zoogenaamde beschaafde generatie de alreeds donkere bladzijden der geschiedenis met hun hebzucht en verlangen naar een onbereikbaar doel geheel zwart hebben gemaakt. Doch olschoon deze uitbarstingen dag aan dag in onze wereld plaats hebben, hebben toch zij, die zijn beroerd door de boodschap, welke het herstelde Evangelie van Jezus Christus den menschen brengt, reden tot vreugde, wanneer zij terugzien op de verichtingen der Kerk en den vooruitgang, welke ze tijdens het jaar 1937 in de wereld en de Nederlanden heeft gemaakt.

In de oogen der Hollanders is wel van het grootste belang het bezoek van het gezelschap Heber J. Grant en zijn gezelschap vroeg in Augustus. Niet sinds President Joseph F. Smith deze zending ongeveer dertig jaar geleden bezocht, is een president der Kerk of een lid van het Eerste Presidentschap aan deze kust geland, totdat President Grant op zijn tachtigsten jaar bijna een week in Holland doorbracht. In gezelschap van President Richard R. Lyman der Europeesche Zending, die dit jaar

zijn derde bezoek aan dit land met „vriendelijke gezichten en schoone bloemen” bracht, en andere Kerkelijke autoriteiten, woonde President Grant vergaderingen bij te Amsterdam, Utrecht en Rotterdam. Vergezeld van Oscar Kirkham, welbekenden Mormoonschen padvindersleider, en moreel leider van het Amerikaanschcontingent der Wereldjamboree, bezocht het gezelschap eveneens Vogelenzang.

Lang zullen de menschen zich de statige figuur en krachtige stem van den grijzen president der Kerk van de Heiligen der laatste dagen herinneren. Zijn woorden mogen spoedig zijn vergeten, doch de invloed, welken zij achterlieten, blijft. De vriendschapszaden, welke hij tijdens zijn verblijf zaaide, zullen nimmer te tellen zijn en de vruchten, welke zij dragen, zullen slechts door een toekomstigen oogst worden ingehaald. Nimmer tevoren in de geschiedenis der Kerk is haar zulke eerlijke en gunstige publiciteit gegeven als tijdens het bezoek van dezen edelen man. De nieuwsbladen drukten kolom na kolom vriendelijke verslagen, hetgeen in directe tegenstelling is met den toestand, welken President Grant ondervond, toen hij dertig jaar geleden als president der Europeesche Zending in Europa was. De houding der wereld jegens het Mormonisme is veranderd en de voetlichten beschijnen de „Mormonen” thans. Dit licht zal door ieder lid worden begroot, die eerlijk en ijverig in den wijngaard des Heeren arbeidt.

Het achttien maanden geleden ingestelde Voorzorgsplan der Kerk is zoo succesvol gebleken in het onderrichten der leden in het in samenwerking verzorgen der werkloozen en behoeftigen, dat het als een blijvende arbeid der Kerk zal voortbestaan. Buitenstaanders hebben toegezien, terwijl de „Mormonen” den weg hebben gebaad en met verlangende oogen zien zij de vruchten der onderneming. De lof van niet-Mormonen was

overvloedig en oprecht, groote nieuwsbladen en tijdschriften over de geheele Vereenigde Staten hebben over dezen pioniersstap der Kerk verslag uitgebracht. In de *Los Angeles Times*, een der bekendste en meest gelezen bladen verscheen een belangrijk bericht. Het luidt:

„Klaarblijkelijk trachten zij niemand bevreesd te maken, maar de „Mormonen” maken zich gereed voor de volgende crisis. Als één geheel vullen zij magazijnen met voedsel en kleeding ten einde voor zichzelf te kunnen zorgen. Hun leiders zeggen, dat zij er geen idee van hebben, wanneer de volgende periode der slechte tijden zal aanbreken, doch er zal een komen. Dit is niet het standpunt van alarmisten. Het is een verstandige voorbereiding tegen de moeilijkheden der toekomst. De idee is oud, het in tijden van overvloed verzamelen voor de magere jaren. Doch gewone menschen en gewone naties slaan geen acht op de in het oog loopende juistheid van zulk een program. Zij leven van den eenen dag in den anderen, zonder practische voorbereiding voor de te komen staande ontberingen. In de Vereenigde Staten wijst op het oogenblik alles op voorspoed. En toch geraakt zij in dieperschulden en veronachtzaamde verplichtingen, inplaats van een hoeveelheid ter zijde te leggen. Ze heelt oogenschijnlijk niet van het verleden geleerd. De „Mormonen” zijn bekend om hun juist beleid en bekwaamheid, den loop der tijden te voorzeggen. Evenals de ijverige mier kunnen ze worden gadeslagen. Zij weten, wat zij doen. Hun voorbeeld verlangt uitkijken”.

Ten einde haar bouw- en verfraaiingsplannen verder uit te werken, kondigde de Kerk het in de naaste toekomst bouwen van twee nieuwe tempels aan, een in Los Angeles, Californië en de andere in Idaho Falls, Idaho. Daarnaast werden honderden wijk- en stakegebouwen gebouwd of gerestaureerd en de gronden er om verfraaid. Dit bouwplan werd in Nederland ingeluid door het optrekken van een kerkgebouw in Rotterdam-Zuid. Door de

onvermoeide pogingen van president T. Edgar Lyon werden bouw gelden bijeengebracht en een bouwvergunning aangevraagd. En door de pogingen van zijn opvolger, Franklin J. Murdock, heeft het werk voortgang gemaakt, totdat het nu bijna voltooid is. Na de voltooiing zal het het eerste aanbiddingshuis zijn, hetwelk door de Kerk in Nederland werd gebouwd. Zekerlijk is de kern van dezen arbeid vooruitgang.

Eveneens was het verplaatsen van het hoofdkantoor der Kerk in Nederland van Rotterdam naar Den Haag in den geest van verbetering en vooruitgang. Het zendingskantoor en -huis zijn nu ondergebracht in een nieuwer en beter gebouw; het is een der mooiste kantoorgebouwen, welke de Kerk in Europa bezit.

1937 was getuige van de aankomst van vele nieuwe zendelingen en den terugkeer van vele anderen naar hun tehuis in Amerika. Na ongeveer vier jaar te hebben doorgebracht in dit land, hetwelk hun zoo dierbaar was geworden, keerden president en zuster T. Edgar Lyon en familie naar hun tehuis in Salt Lake City terug en kwamen president en zuster Franklin J. Murdock voor hen in de plaats.

De vacature in den Raad der Twaalf Apostelen, ontstaan door het overlijden van den geliefden apostel, Alonzo A. Hinckley, in December

(Zie vervolg op blz. 15).

1 JANUARI 1938

VAN DE REDACTIE

EEN NIEUWJAARSWENSCH

Door middel van *De Ster* willen wij de gelegenheid te baat nemen, onze waardeering uit te spreken voor de goede samenwerking, welke wij bij het werk in de Zending hebben ontvangen van de leden der zendingshoofdbesturen, districts-presidentschappen, gemeentepresidentschappen, ambtenaren en leeraren, leden der Kerk en zendelingen. 1937 is in de geschiedenis der Nederlandsche Zending een veelbewogen jaar geweest. Het Hoofdkantoor is verplaatst van Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam naar Laan van Poot 292, den Haag. De nieuwe *Ster* draagt de boodschap van het Evangelie in de huizen van honderden nieuwe vrienden en is een middel, waardoor de zendelingen met velen in aanraking kunnen komen.

In de maand December werd een nieuw plan ingevoerd voor het voorzien in de behoeften der armen in de Zending, hetwelk, naar wij gelooven, doeltreffender is en in overeenstemming met de wetten der Kerk.

Tijdens 1937 werd de zending gezegend met het bezoek van President Heber J. Grant en gezelschap,

waaronder zich o.m. bevonden President Richard R. Lyman van de Europeesche Zending en anderen.

1937 heeft zich gekenmerkt door een aanzienlijken vooruitgang aan de zijde van de Zondagsscholen, O.O.V., Jeugdwerk, Genealogische Vereeniging, Zusters-Hulpvereeniging, koren en priesterschap. Het Zendingswerk gaat een nieuw jaar in.

Moge zich in ons leven het besluit vastzetten, het Evangelie volmaakter te leven. Laat ons eerlijk tegenover den Heere staan door het betalen van onze tienden en vastoffers, opdat dit werk moge groeien en voor de armen in ons midden naar behoeften kan worden gezorgd. Mogen wij in het Nieuwe Jaar allen die voldoening vinden, welke voortspruit uit het naleven der geboden.

Moge ons geloof toenemen, ons getuigenis versterken, mogen onze vrienden talrijker worden en onze werkzaamheden vermeerderen.

Moge de Geest van Vrede en Welbehagen in de menschen in ons hart wonen.

President en Zuster Murdock,
Joyce en Tommy.

* * *

ZELFONDERZOEK — HET BESTE MIDDEL TOT VOORUITGANG

Er was eens een grootmoeder, die haar kleinkinderen bij de wisseling van het jaar elk een speldenkussen gaf. De kinderen wisten niet, water mede te doen, doch grootmoeder maakte het duidelijk. Iedere keer in het nieuwe jaar, wanneer ze een goede daad hadden verricht, in welken vorm dan ook, mochten zij een speld op het kussen prikken, doch wanneer ze daarentegen iets verkeerd hadden gedaan, moesten ze er één uitnemen. Aan het einde van dat jaar moesten ze bij haar terugkomen en toonen, hoe vol of leeg het kussen wel was.

Door dit eenvoudig voorval blijven wij onwillekeurig bij ons eigen leven

stilstaan en vragen ons af: Hoe zou ons kussen er uit zien? Hoeveel spelden konden we er op steken, doch hoeveel daarentegen moesten we er weer afhalen? Dit zelfonderzoek, wanneer nederig en eerlijk tegenover onszelf verricht, kan een aansporing zijn, het nieuwe jaar niet alleen met de beste voornemens bezielend in te gaan, doch onze beste krachten te wijden aan een juiste uitvoering er van.

Als leden van Christus' Kerk weten wij, dat de doop ons toegang verleende tot een groot en ruim arbeidsveld, dat wij nog te bewerken hadden. Dit veld was, ter vergemakkelijking van onzen arbeid en op-

dat wij systematisch tewerk zouden gaan, verdeeld in verschillende vakken. Wij onderscheidde daarop het Zondagsschoolvak, het O.O.V.vak, het Jeugdwerkvak, enz. enz. Hoe nu is ons werk daarop geweest?

Wat Jedenaantal betreft, mogen wij zeggen, dat de organisaties zijn vooruitgaan, doch lid-zijn beteekent nog iets anders, dan een naam toegevoegd te zien aan de ledenlijst. Het vraagt onzen ijver, kracht, gewilligheid, ernst en nederigheid in het volbrengen van wat ons als lid te doen staat. — En wij zouden doordrongen kunnen zijn van dit leit, indien wij allen slechts wilden erkennen, dat *wij* de organisatie *noodig hebben* ter verrijking van onze kennis en ontwikkeling van ons karakter, dat het lid-zijn een grooten zegen in zich sluit inplaats van een last, door sommigen zoo moeizaam getorst. — Bij dit onderzoek nu kan ons speldenkussen van werkzaamheid groote diensten bewijzen. Hoeveel spelden mogen we er in steken, doordat wij op verzoek van den leeraar ook werkelijk onze les hebben bestudeerd en aan de bespreking der les een werkzaam aandeel hebben gehad? — Moeten we er spelden uithalen, omdat wij nalieten, ons voor te bereiden voor de toespraak in het Zondagavond-programma der O.O.V.? Konden we er spelden aan toevoegen, omdat wij ons huisbezoek prompt volgens

onze opgaven afwerkten, of moesten we er enkele verwijderen, uit oorzaak van het feit, dat de kinderen van het Jeugdwerk vaak optijd waren, doch wij niet op onzen post?

Wij zullen nimmer een grootere waardeering kunnen toonen voor het vele, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen biedt voor de ontwikkeling van haar leden en versterking van God's Koninkrijk op aarde, dan door onze plichten nauwgezet waar te nemen; den arbeid, door Algemeene Hoofdbesturen der Kerk en Zending verricht in het samenstellen en uitgeven van lesmateriaal en welke werkzaamheden verder daaraan verbonden zijn, te beloonen, door hieraan onze volle medewerking en aandacht te schenken. Nimmer dienen wij uit het oog te verliezen, dat een goede organisatie niet wordt beoordeeld naar haar *aantal leden*, doch haar *aantal arbeidzame en plichtsgetrouwe leden*.

Het is de Nieuwjaarswensch van de besturen der organisaties in onze Zending, dat geen onzer de zwakste schakel in den keten van het ontwikkelingsverband zal willen zijn en alle oprechte verlangens van ons hart door onze ijverige pogingen en nederigheid iederen dag de onze zullen zijn. Woekert met geschonken talenten; ze zijn ons van God gegeven!

J. A. Riet.

* * *

NIEUWJAARSGROET

Geliefde Broeders en Zusters in Nederland.

Bij het naderen van het einde des jaars dwalen onze gedachten vanuit ons tehuis in de bergen naar U in het verre Nederland, met wie wij de voorgaande vier Nieuwjaarsvieringen hebben doorgebracht. Lang zal in ons hart de vriendschap, welke we met U gemaakt hebben, gekoesterd blijven en wij denken dikwijls aan U.

Wij hopen, dat des Heeren keurzegeningen het gansche komende

jaar de uwen mogen zijn en dat iederen komende dag Uw geestelijk welzijn volmaakter zal worden.

Te allen tijde is ons ernstig gebod, dat de Heere U zal zegenen en behoeden en Zijn aangezicht immer over U zal doen lichten, opdat U Hem met moedige harten moogt dienen, en de schatten waardig moge zijn, welke door het onderhouden van Zijn geboden voor U zijn weggelegd.

T. Edgar en Hermana F. Lyon en kinderen.

* * *

Succes is nimmer op den top van een heuvel te vinden, wanneer de plichten aan den voet worden veronachtzaamd.

HOPELOOS: EEN ARMZALIG EXCUUS!

Door Paula Claire Dix

JANUARI is de tijd van voornemens. Een ieder van u kent tenminste één jongen man (of misschien jongedame), die de lijst voornemens nadenkend zal overzien en zuchten: „Ik wilde, dat ik het rooken kon laten, maar ik heb het nu al zoo lang gedaan, ik ben bang, dat het onmogelijk is.” En u zult, na veel van de vasthoudendheid dezer gewoonte te hebben gehoord, spijtig daarin toestemmen en zoodoende onwetend de jonge persoon helpen, zijn of haar verdedigingen voor dit verwoestende euvel te versterken. „Ach, rooken is nu eenmaal een gewoonte, die zich in de zenuwen inwerkt, de wilskracht doodt, bijna onmogelijk te laten is en het eenige, wat de bekeerling kan doen is, zijn pogingen aan te wenden om anderen er van af te houden, zich die gewoonte eigen te maken.” De rooker wil graag, dat u er zoo over zult

denken, omdat het van zijn bevreëdinging een soort martelaarschap maakt, doch toch eigenlijk niet waar is. Rookten is in werkelijkheid gemakkelijk te overwinnen, ter verdediging van welke verklaring ik de persoonlijke ondervinding van mijn man aanhaal.

Natuurlijk wist ik, voor we trouwden, dat hij rookte, doch bruidjes nemen met betrekking tot het bekeeren van den bruidegom een zeer optimistische houding aan. Waar was, dat ondanks ontelbare waken, gevolgd door openlijke verzoeken, hij drie jaar later nog rookte. Onze zoon was toen een jaar oud en we waren het er over eens, dat een rookende vader geen goeden invloed was, en mijn man besloot dus, met rooken uit te scheiden.

Langzamerhand minderen, dachten we, was de beste manier. Iederen dag één minder. Alles ging goed, tot het aantal tot ongeveer tien was gedaald. Toen begon het vuurwerk. Immer in een zenuwachtige stemming, begon hij langzamerhand mopperig en geraakt te worden. Zoonlief en ik maakten in dien tijd heel wat flinke wandelingen, terwijl we er wel voor zorgden, pappa thuis te laten. Op den tijd, dat hij tot drie sigaretten was gedaald, was de toestand onhoudbaar. Verwoed hield ik aan, mijzelf wijsmakend, dat het nu gauw over zou zijn. Maar ik kende geen sigaretten.

Het schijnt wel, dat het gebruik er van een honger verwekt, welke in alle opzichten te vergelijken is met een honger naar voedsel en een mensch kan moeilijk van voedsel afblijven, wanneer hij er kleine beetjes van neemt, terwijl er voldoende voorhanden is. Mijn man kon het in ieder geval niet. Hij brak met de drie-per-dag-methode. Niet lang daarna was hij weer evenver, als toen hij begon. Neen, langzamerhand minderen was de manier niet.

Toen probeerden we een overal geadverteerd geneesmiddel, hetwelk iemand geheel van de gewoonte zou afhelpen. Het hielp niet. We lieten

het dus varen. Wij kwamen tot de conclusie, dat een rooker, die twaalf jaar en langer had gerookt, sinds zijn vroege jongelingschap, aan de gewoonte was vastgeklonken met schakels, die niet te breken zijn.

Drie jaar later werd mijn man voor een verantwoordelijke positie aangesteld. We waren overgelukkig, doch de vreugde werd wat gedempt door de ontdekking, dat zijn patroon niet alleen een niet-rooker was, doch

over stond. Feit is, dat ik mezelf openlijk zeide, dat het maar een gewoonte-houding was. Maar natuurlijk zei ik dat niet. Psychologen zeggen ons, dat wij alles moeten doen door woord, daad en geloof, om iemand te helpen, zijn plan ten uitvoer te brengen, wanneer hij een gewoonte wil afleeren.

„Zoo langzamerhand?” vroeg ik beleefd.

„Nee”, zeide hij flink, „ik ben er al, zei ik je toch. Ik heb mijn laatste cigaret gerookt.”

En dat was waar. Hij had met rooken afgedaan. Ik wist, dathij zich de eerste paar dagen niet op zijn gemak gevoelde. Tijdens de medicijndagen hadden wij bemerkt, dat alle anti-tabak-medicijnen een drop-smaak hadden; daarom voorzag hij zich van een zakvol van die kleine ronde pastilles. Wanneer de gewoonte hem zeide, dat het tijd was voor een cigaret, kauwde hij daarop. Zeer vlug, ongeveer in denzelfden tijd, welke een vastend persoon noodig heeft, om weer trek in zijn voedsel te krijgen, bemerkte mijn man, dat zijn verlangen naar cigarettten minder werd. Binnen een week of tien dagen kon hij een uur met een rooker omgaan, zonder zich ook maar in het minst onbehaaglijk te gevoelen. Aan het einde van een maand waren we er zeker van, dat hij met de gewoonte had afgedaan. En nu, aan het einde van meer dan zes jaar, is de verheven tijd „toen pappa niet meer rookte”, een bijna geheel vergeten gebeurtenis.

Door dit onderwerp komen we tot de conclusies dat: „langzaam-aan-doen” te veel van de wilskracht vergt; het veel gemakkelijker is, kort en goed er mede af te doen; er een goede dosis flinke, ouderwetsche wilskracht voor noodig is; de pastilles een goede steun zijn geweest; de leertijd van de gewoonte, in dit geval vijftien jaar, niets ter zake doet; het een veel, veel gemakkelijker gewoonte is om mede te breken, wanneer de slaaf zich dat heeft voorgenomen, dan een rooker zal willen toegeven.

Mijn man heeft er niets door verloren. Hij won: de twintig keer per dag enkele minuten, welke hij vroeger besteedde aan „eens opsteken”;

DAT TABAK zeer nadeelig op de gezondheid van den rooker werkt, werd 27 Februari 1833 door den profeet Joseph Smith geopenbaard — in een tijd, toen weinigen hem geloofden en weinig doctoren en geleerden zijn bewering konden ondersteunen. Doch in de honderd jaar, welke zijn verlopen sinds de openbaring, bekend als het Woord van Wijsheid, werd ontvangen, hebben geleerden en medici het gevaarlijk effect, hetwelk tabak en eveneens alcohol op het lichaam hebben, geleerd. En gedurende dien tijd, dat de Heiligen de van Joseph Smith ontvangen raadgevingen hebben opgevolgd, hebben zij een getuigenis van de waarachtigheid er van ontvangen en verheugen zich in de zegeningen, welke werden beloofd aan hen, die er getrouw naar zouden leven, in de volgende woorden:

„Zij zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden”.

heltig gekant was tegen rooken in welken vorm dan ook. Welk verschil dit met mijn mans geluk in zijn werk zou maken, konden wij niet gissen. Toen kwam hij op zekeren avond thuis met een mededeeling.

„Ik ben van 't rooken af”, zeide hij.

Gezien zijn vroegere pogingen in die richting, zal men mij vergeven, dat ik er heimelijk sceptisch tegen-

lichamelijke kracht; een geestelijke kracht, welke hij nimmer te voren had gekend; de vijf dollar en meer, welke zijn sigaretten hem hadden gekost en ten laatste: het recht, om met reine menschen van reine gewoonten op gelijken voet te staan. Hij ziet terug op den tijd, toen hij rooker was als op een boozen droom.

Wanneer dus dit jaar personen u

droevig vertellen, dat ze zoo dolgraag het rooken er aan zouden willen geven, maar niet kunnen, haalt u dan alstublieft ongeloofig de wenkbrauwen op, neemt een juiste houding van absoluut ongelooft aan en toont, indien noodig, uw meening over iemand, die zichzelf op die manier wenschte te verontschuldigen, door te zeggen: „Is 't heusch?”

* * *

Toegepaste Christelijkheid

(Vervolg van blz. 7)

Een derde beginsel is: Persoonlijke onkreukbaarheid. Hiermede bedoel ik, eenvoudige, dagelijksche eerlijkheid, matigheid en respect voor de rechten van anderen, zoodat men het vertrouwen van de medemenschen zal winnen. Deze erkenning geldt zoowel voor naties als voor personen. Het is juist zoowel verkeerd van een natie om, omdat ze machtig is, van een ander te stelen en anderen te verdrukken, als het voor een persoon verkeerd is zijn medemensch te berooven en te dooden.

Een vierde belangrijk beginsel is: Sociaal bewustzijn, hetwelk in elk persoon de erkenning doet ontwaken, dat het zijn plicht is, de wereld beter te maken, omdat ook hij daarop bestaat. De kern en geest

van deze standaard wordt geuit in de uitspraak van den profeet Joseph Smith „Indien mijn leven voor mijn vrienden van geen waarde is, is het dit ook niet voor mij.”

Te eeniger dage zullen intelligente menschelijke wezen beseffen de belangrijke en het nut van een oprecht leven jegens elkander. Wanneer die tijd komt, zal het gebed van den Heiland in het hart der menschen zijn: Maak ze één, Vader, gelijk U en Ik één zijn.” Dan zal de tijd komen, dat de oorlogsroffel niet meer zal klinken.

Deze toestand kan niet door louter geloof worden teweeggebracht, noch door redkundige aansporingen, doch door toepassing in het zaken-, sociaal- en nationaal leven van de beginselen van het Evangelie van Jezus Christus.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Luister in zijn omgeving van glinsterend witte sneeuw, een wintergezicht op den Salt Lake tempel, ziet men op de voorpagina. Bovenop den hoogsten toren ziet men het beeld van den Engel Moroni, den hemelschen boodschapper, die de gouden platen aan den profeet Joseph Smith overhandigde, waarvan het *Boek van Mormon* door de hulp van goddelijke inspiratie werd vertaald. Het beeld, hetwelk 3.60 M. hoog is, staat 63 M. boven den grond.

Tijdens de wintermaanden zijn de boomen, bloemen en bekende gebouwen op het Tempelplein met een blank sneeuwkleed bedekt. In den zomer is het geheele plein getooid met groene grasvelden en boomen en velerlei bloemen. Doch kon in dezen tijd van het jaar een schitterender schouwspel worden gevonden dan een Tempel des Heeren te midden van blanke sneeuw?

* * *

Laat u eerder door uw bewondering dan door uw afkeer leiden en begeer niets van uw naaste dan zijn vriendelijkheid van hart en zachtheid in handelen. - Henry Van Dyke.

Een jaar van vooruitgang

(Vervolg van blz. 9)

1936, werd in April bezet door de aanstelling van Oud. Albert E. Bowen als lid van het Quorum. De J.M.O.O.V. werd eveneens gereorganiseerd met George Q. Morris als president en Joseph J. Cannon en Burton K. Farnsworth als eerste en tweede raadgever. Zuster Ruth May Fox werd als presidente der J.V.O.O.V. ontslagen en haar eerste raadgeefster, Lucy Grant Cannon, werd in haar plaats gekozen met Helen S. Williams en Verna W. Goddard als raadgeefsters.

De Juni-conferentie, vereerd met het bezoek van President Lyman en zuster Amy Brown Lyman, was een groot succes. De ontwikkeling en vooruitgang der O.O.V. tijdens de tien jaar sinds de eerste Juni-conferentie in 1927, werd in een schouwspel getoond.

Conferenties in Salt Lake City met machtige menigten; het bezoek van president en zuster J. Reuben Clark aan Europa; het wekelijksch radio-programma van het tabernakelkoor en de waardeerende brieven, welke worden ontvangen; conferenties, bazaars en tentoonstellingen in onze eigen zending; dit alles en meer nog zou er aan kunnen worden toegevoegd, doch het Nieuwe Jaar vraagt nieuwen arbeid en niet te veel overpeinzing over het succes van het afgelopen jaar.

En wij gaan vooruit, voorwaarts

naar een zeker doel. Kan iemand betwijfelen, dat het Evangelie tot aan de einden der aarde voortrolt, gelijk de steen, „die uit den berg zonder handen afgehouden is, voortrolt, totdat het de gansche aarde zal hebben vervuld”? Het afgelopen jaar is een merkwaardig jaar geweest en de Heiligen in alle deelen der wereld kunnen nieuwen moed verzamelen voor de zegeningen, welke zij hebben ontvangen en hun leden omgorden voor den strijd, welke hen te wachten staat.

„En dit Evangelie zal aan elke natie, geslacht, taal en volk gepredikt worden”, schreef Joseph Smith in *Leer en Verbonden* 133: 37 en zekerlijk is de vooruitgang, in 1937 gemaakt, het gevolg van de zegeningen des Heeren en het verlangen der heiligen, het hart van een ieder mensch door het Evangelie te zien beroerd. Geleid door deze woorden, in hetzelfde boek te vinden (82: 10): „Ik, de Heere, ben verbonden, wanneer gij doet, wat Ik gebied, doch wanneer gij het niet doet, zoo hebt gij geene belofte” kunnen de Heiligen over de gansche wereld hun koers voor het jaar 1938 vaststellen en weten dat, wanneer zij immer getrouw en ijverig zijn, het juist aangevangen jaar er een van grooteren voortgang en ontwikkeling zal zijn.

* * *

Padvindere en Zendingen

De in Haarlem werkzaam zijnde zendingen accepteerden een uitnodiging van een padvindergroep te Gast, en op den avond van 16 December vertoonden zij de film „Langs de Wegen der Pioniers” in het clubhuis van de Verkenneren. Terwijl de Verkenneren en hun leider zoowel als de andere zendingen om het kampvuur zaten, beantwoordde Oud. Alms Guthrie vragen en informaties betreffende het Mormonisme en Amerika. De Verkenneren waren zeer gastvrij en zoo ingenomen met de film zoowel als met de lezing, dat zij de zendingen verzochten op 5 Januari terug te komen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Rectificatie

In *De Ster* van 15 November j.l. werd melding gemaakt van de inzegening van Everdina Marianna, dochtertje van Gerrit A. Mathijssen en Marianna Mathijssen door Oud. A. van Essen. Dit bericht dient evenwel te luiden „dochtertje van Gerrit Ottevanger en Marianna Ottevanger-Mathijssen.“

Wijziging Presidentschap

Broeder Dirk Anjewierden Jr. en Br. P. H. Dirkmaat werden 28 November j.l. vanuit hun ambt als 2e raadgever en secretaris der Utrechtsche gemeente ontslagen. Denzelfden dag werd Br. Anjewierden terzijde gezet als eerste raadgever en Br. Dirkmaat als tweede raadgever in het presidentschap, terwijl de plaats van secretaris voorloopig vacant zal zijn.

Korfbal

Onder den naam »Mormons« won een aantal zendelingen van de Nederlandsche Zending het van de A.M.V.J.-club van Amsterdam met 33—26, toen men op 6 December j.l. in die stad een korfbalwedstrijd speelde. Dit spel is de geliefde wintersport in Amerika. Verscheidene seizoenen heeft de A.M.V.J.-club van Amsterdam ijverig gewerkt, om belangstelling voor dit spel op te wekken en zeer vriendelijk en voorkomend de zendelingen uitgenoodigd, met hen te spelen. Gelijken tred houdend met den loop der tijden zoeken de zendelingen naar nieuwe wegen om met vrienden in aanraking te komen. Door hun atletiek maken zij het Mormonisme bekend, maken vele vrienden en prediken het Evangelie door hun voorbeeld van goede sportiviteit en rein leven. De volgende zendelingen vormen het korfbalteam der zendelingen: Paul Vorkink, Orme Jergensen, Rex Gourley, John Roghaar, Glenn Bird, Perry Nelson, Glenn Lybber, Howard Draper, Alma Guthrie en William Koew.

Excommunicatie

Pieter de Bruin van Den Helder werd 2 October j.l. van de Kerk afgesneden

in verband met gedragingen, in tegenstrijd met de wetten der Kerk en het Evangelie.

Doopdienst

Tijdens de Rotterdamsche conferentie werd een doopdienst gehouden. Door Oud. Richard S. Lewis werden gedoopt Maria Louwerina de Vos van Overmaas en Karel Leendrikus Kleyweg van Den Haag. Johanna Francina Cornelia Steenvoort van Rotterdam, Dirk van der Toolen van Delft en Willem de Ronde van Schiedam werden door Oud. Garth G. Nebeker gedoopt.

Wij vragen des Heeren rijkste zegeningen af over den verderen levensweg van deze leden, die door den doop aan de kudde van Christus zijn toegevoegd.

Huwelijksinzegening

Het huwelijk van zuster Angel Barten der Rotterdamsche gemeente en J. W. Huvers werd op 8 December j.l. door president F. J. Murdock ingezegend, ten huize van zuster Emily de Jonge-Barten, zuster van de bruid.

Van harte wenschen wij dit paar veel geluk en voorspoed in hun huwelijksleven.

Rotterdamsche Conferentie

De conferentie werd geopend met een vergadering op Zaterdagavond voor Z. H. V.-werksters en Priesterschapsdragers, waarna een bijeenkomst werd gehouden voor ambtenaren(essen) der hulporganisaties, waarin verslag werd uitgebracht omtrent de verrichtingen dier afdeelingen in de verschillende gemeenten.

Het Zondagprogramma ving aan met een Zondagsschoolconferentie, die dank zij het feit, dat alle deelnemers(sters) zoowel klein als groot, hun aandeel goed hadden voorbereid, een leerzamen morgen bood.

In de middag- en avondbijeenkomst hoorde men van de zendelingen, waarvan velen arbeidzaam in het Rotterdamsche district, enkelen presidenten der hulporganisaties, alsmede van den zendingspresident opbouwende en overtuigende toespraken, welke een duidelijk inzicht in de plichten der Kerkleden gaven.

De koren van Dordrecht, Overmaas en Rotterdam gaven hun medewerking in het opluisteren der bijeenkomsten met mooie lofzangen.

Op den Maandagavond (13 December) na de Rotterdamdsche conferentie werd in de zaal Excelsior, St. Janstraat een programma gegeven, hetwelk geheel door kinderen werd uitgevoerd. Hiertoe had men de medewerking ingeroepen van de Jeugdverenigingen te Schiedam, Overmaas en Rotterdam. Alles had een zeer vlot verloop, terwijl de kinderen door hun grooten ijver hebben bewezen, dat ook zij in staat zijn, een goedverzorgde uitvoering te kunnen aanbieden.

Tijdens de pauze werden diverse versnaperingen verkocht, waarvan de opbrengst het Jeugdwerk der Nederlandsche Zending ten goede komt.

Ontslagen

Op 1 December j.l. werd Zr. T. Plaizier ontslagen als secretaresse van het zendingsbestuur der O.O.V.

Aangekomen

Op Donderdag 16 December kwamen de volgende zendelingen vanuit Amerika

in Nederland aan om alhier zendingsarbeid te verrichten en waren de volgende plaatsen aangewezen: Zuster Elizabeth Syzina Oosterhuis te Rotterdam-Overmaas; Zuster Syzina Elizabeth Oosterhuis te Groningen en Oud. Lawrence W. Morgan te Utrecht. Deze drie zendelingen zijn allen uit Salt Lake City, Utah afkomstig.

Benoemingen en verplaatsingen

Zuster Pernella Berghout is als Overzienster der Zondagsscholen in Nederland ontslagen en te Rotterdam-Overmaas werkzaam. Zuster Jane Hart is van het Zendingkantoor overgeplaatst naar Groningen.

Oud. Frank B. Jex is aangesteld als Overziener der Zondagsscholen in de Zending.

Groeten uit Indië

In een brief aan President Murdock zendt Broeder Pieter Vlam en zijn familie, die voor eenigen tijd in Ned. Oost-Indië woonachtig is geweest, hun beste wenschen en groeten aan hun broeders en zusters in het Evangelie en hun vrienden in de Nederlandsche Zending.

WIJ DACHTEN DAT U ZOU WETEN

DAT....

een verhaaltje, dat men weet, is als een moord.... het „moet er uit”. Tracht „dikwijls” te zeggen tot den man, die vraagt: „Heb je die al gehoord?” Een op de tien, dat hij een oogenblik verstaeld staat, doch niettegenstaande zal hij het u toch vertellen.

DAT....

hetgeen wij te vertellen hebben „dikwijls” is gehoord, doch het „moet er uit”. Allen abonneés, die *De Ster* wenschen te ontvangen en die nog niet betaald hebben voor 1938, wordt verzocht, zulks te doen vóór 10 Januari.

DAT....

nieuwe leden altijd worden gevraagd, doch de namen van de huidige leden, die vóór 10 Januari nog niet betaald hebben noodzakelijk van onze lijst moeten worden afgevoerd.

DAT....

door f0.50, f0.90 of f1.50 vóór 10 Januari op onze postrekening te storten onder no. 240615, u zich de zekerheid waarborgt, dat u elke uitgave van *De Ster* gedurende drie maanden, zes maanden of een jaar zult ontvangen.

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage

HOOFDSTUK XXVI.

(Vervolg)

Het verwijt was oogenschijnlijk tot het volk gericht en in het bijzonder tot de vrouw, die den zegen had ontvangen, doch in werkelijkheid tot Jezus; want indien er door de genezing arbeid was verricht, was dit door Hem gedaan, niet door de vrouw of door anderen. Tot den overste der synagoge wendde Jezus Zich rechtstreeks met de woorden: „Maakt niet een iegelijk van u op den Sabbat zijnen os of ezel van de kribbe los, en leidt hem heen om te doen drinken? En deze, die eene dochter Abrahams is, welke de Satan, ziet, nu achttien jaren gebonden had, moest die niet losgemaakt worden van deze band, op den dag des sabbats?”

Er moge hier worden ingelascht, dat de ziekte van de vrouw dieper geworteld was dan in de spieren; want Lucas, die zelf een medicijnmeester ¹⁾ was, zegt ons, dat „zij eenen geest der krankheid had” en geeft de beteekenisvolle woorden van den Heere weer, dat Satan haar achttien jaar gebonden had. Doch hoedanig haar ziekte ook moge zijn geweest, of geheel lichamelijk, of ten deele verstandelijk en geestelijk, ze werd vanuit haar banden bevrijd. Wederom zegevierde de Christus; Zijn tegenstanders werden tot zwijgen gebracht, terwijl de geloovigen zich verheugden. Het verwijt tot den overste der synagoge werd gevolgd door een korte toespraak, waarin Jezus het volk enkele Zijner leeringen gaf, reeds voordien in Galilea geuit; deze omvatten eveneens de gelijkenissen van het mosterdzaad en van den zuurdeesem. ²⁾

Zullen velen of weinigen zalig worden? ³⁾

Terwijl Hij zijn reis naar Jeruzalem voortzette, onderrichtte Jezus in vele der steden en dorpen van Perea. Zijn komst was waarschijnlijk door de Zeventigers aangekondigd, die waren uitgezonden om de menschen voor Zijn bediening voor te bereiden. Een van hen, die door Zijn leeringen onder den indruk was gekomen, wierp de vraag op: „Heere, zijn er ook weinigen, die zalig worden?” Jezus antwoordde: „Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen.” ⁴⁾ Over den raad werd uitgeweid, ten einde aan te toonen, dat verwerpen van of uitstellen van gehoorzaamheid aan de vereischten tot zaligheid het verliezen der ziel

¹⁾ 1 Kol. 4: 14.

²⁾ Luk. 13: 19-21; zie hoofdstuk XIX.

³⁾ Luk. 13: 23-30 Aanteekening 3.

⁴⁾ Vergelijk Matth. 7: 13.

tengevolge kan hebben. Wanneer de deur zal zijn gesloten, zullen velen komen kloppen en enkelen zullen zich er op beroepen, dat zij den Heere gekend hadden, in Zijn gezelschap hadden gegeten en gedronken en dat Hij op hun straten had onderwezen; doch tot hen, die de hun aangeboden waarheid niet hadden aangenomen, zal de Heere zeggen; „Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid.” De menschen werden gewaarschuwd, dat hun Israëlietische afkomst hen geenszins zou redden, want velen, die niet van het verbondsvolk waren, zouden gelooven en zalig worden, terwijl onwaardige Israelieten zouden worden uitgeworpen.”¹⁾ Daarom is het, dat „er zijn laatsten, die de eersten zullen zijn en er zijn eersten, die de laatsten zullen zijn.”

Jezus gewaarschuwd voor Herodes' opzet ²⁾

Op den dag van de laatstaangehaalde toespraak kwamen zekere Farizeën tot Jezus met deze waarschuwing en raad: „Ga weg en vertrek van hier, want Herodes wil U dooden.”³⁾

Tot hertoe hebben wij opgemerkt, dat de Farizeën openlijk tegen den Heere in opstand waren, of in het geheim tegen Hem samenspannen; en enkele uitleggers beschouwen deze waarschuwing als een ander bewijs van Farizeesche geslepenheid — wellicht met het doel, de provincie van Christus' tegenwoordigheid te zuiveren of met het voornemen, Hem naar Jeruzalem te verdrijven, waar Hij weder gemakkelijk in het bereik zou zijn van het hooge gerechtshof.

Aanteekeningen

3. Zullen slechts weinigen zalig worden? — Door laterdaagsche openbaring weten wij, dat in het hiernamaals ons verschillende toestanden wachten en dat na de zaligheid de hoogere heerlijkheden der verhooging zijn. De afzonderlijke koninkrijken of heerlijkheden van de verlostten, behalve de zonen des verderfs, zijn het Celestiale, Terrestriale en het Telestiale. Zij, die een plaats in het Telestiale, het laagste der drie, ontvangen, zijn „ontelbaar als de sterren in het uitspansel des hemels of als het zand aan den zeeoever”. En dezen zullen niet gelijk zijn, „want zij zullen volgens hun werken geoordeeld worden en een ieder zal volgens zijn eigene werken, zijn eigene heerschappij ontvangen in de woningen, die bereid zijn. En zij zullen dienstknechten des Allerhoogsten zijn, maar waar God en Christus wonen, kunnen zij niet komen door werelden zonder einde”. Zie *Leer en Verbonden* 76:111, 112; lees de geheele afdeeling; zie eveneens *De Artikelen des Geloofs* XXII:16-27.

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Vergelijk Matth. 7:23; 8:11, 12; 19:30; Mark. 10:31.

²⁾ Luk. 13:31-33.

³⁾ In den herziene tekst luidt het laatste gedeelte: „want Herodes zou U gaarne dooden.”

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen

ALMELO

- 3e Westerdokstraat 25.

AMSTERDAM

- Weteringschans 101.

APELDOORN

- Beekstraat 37.

ARNHEM

- Boulevard Heuvelink 179.

DELFT

- Koornmarkt 21.

DEN HAAG

- Loosduinschekade 11.

DEN HELDER

- Jansen Dwarsstraat 8.

DORDRECHT

- Museumstraat 23.

UTRECHT

- Witte Vrouwensingel 92.

GOUDA

- Keizerstraat 7.

GRONINGEN

- Poelestraat 54.

HAARLEM

- Nieuwe Gracht 66.

LEEUWARDEN

- Nieuweburen 160.

LEIDEN

- Gerecht 10.

ROTTERDAM

- Sint Janstraat 15a.

ROTTERDAM-OVERMAAS

- Hillestraat 72a.

SCHIEDAM

- Lange Haven 59a.

EEN SIERAAD

VOOR UW

BOEKENKAST

Een nieuw nummer van „DE STER”. Dat wil zeggen : weer een JAARGANG COMPLEET. ☉ Laat dezen inbinden in „STERBANDEN” met titel op den rug. ☉ Prijs f 1.25. Meerdere exemplaren korting. ☉ Ook voor oude jaargangen zijn tegen den hierboven genoemden prijs nog „Sterbanden” voorradig.

Laat dus Uw oude en nieuwe Jaargangen

aan onze drukkerij inbinden ■

N.V. DRUKKERIJ „LABOREMUS”

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376